

Abstrakt

Aj keď boli Európske spoločenstvá pred viac ako päťdesiatimi rokmi zakladané najmä ako organizácie hospodárskeho charakteru, hneď od ich vzniku sa začal prejavovať aj ich ďalší rozmer. Hlavne v dôsledku prístupu Súdneho dvora Európskych spoločenstiev k zakladajúcim zmluvám sa z nich stali Spoločenstvá práva. Súdny dvor veľmi diskkrétne dopĺňal to, čo bolo v zakladajúcich zmluvách naznačené a výraznou mierou prispel k európskej integrácii prostredníctvom práva. V dôsledku jeho vplyvu na komunitárny právny poriadok sa jeho postavenie začalo porovnávať s postavením ústavných súdov členských štátov. To samozrejme nezostalo bez reakcie zo strany ústavných súdov členských štátov. Prirodzené napätie, ktoré medzi týmito súdnymi orgánmi existovalo a dodnes existuje, však nemalo negatívne dôsledky na proces európskej integrácie. Ba práve naopak, toto napätie podnecovalo ďalšie vývojové kroky. Tejto problematike je venovaná prvá časť práce.

V druhej a tretej časti je práca venovaná prístupu ústavných súdov dvoch nových členských štátov – Slovenskej republiky a Českej republiky ku komunitárnemu právu a k formovaniu ich vzťahu k Súdnu dvoru Európskych spoločenstiev. Analýzou rozhodnutí uvedených dvoch ústavných súdov má byť získaná odpoveď na otázku, či sa inšpirovali skúsenosťami a postojmi ústavných súdov „starých“ členských štátov, alebo či sa rozhodli pre cestu vlastného boja a nachádzania a definovania vlastných pozícií.